

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronati
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Objectiu: Alacant

Quatre autonomies governades pel PP s'han coordinat per a prioritzar un eix ferroviari de gran velocitat que connecte amb Europa i no passe per Catalunya ni pel País Basc. Amb la presidenta de Castella - la Manxa, i secretària general del PP, Maria Dolores de Cospedal, s'han alineat els presidents d'Extremadura, Madrid i Aragó per a defensar un eix central ferroviari de mercaderies amb connexió amb França. Amb cartes oficials adreçades al vicepresident Rubalcaba, demanen que aquesta connexió Sines-Badajoz-Puertollano-Madrid-Aragó-París siga prioritzada per Madrid i Brussel·les, cosa que implica deixar en un segon terme l'eix mediterrani Alacant-Barcelona-Perpinyà. Aquesta iniciativa, que durant anys han defensat l'Institut Ignasi Villalonga, FemCAT i FerrMed, que ha tingut el suport dels empresaris valencians, catalans i balears, de sindicats, associacions agràries i una amplíssima representació de la societat civil, és un altre cop l'objectiu de l'Espanya més centralista i miop.

Cal dir que el president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, ha fet costat als empresaris valencians, que han reaccionat ràpidament contra aquest nou desgavell. Hi haurà trobades de Fabra amb el president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas; amb el de Múrcia, Ramón Luis Valcárcel; i amb el d'Andalusia, José Antonio Griñán, per a defensar el corredor mediterrani. El dia 13 també es trobaran totes les cambres de Comerç de Catalunya, el País Valencià, les Illes, Andalusia i Múrcia per a reclamar i donar suport a l'eix des d'Algesires fins a Perpinyà.

Són èpoques de vaques magres i ni la Unió Europea ni l'estat espanyol no faran grans inversions en infraestructures en un futur pròxim. Des de Madrid arriben veus que donen suport a un eix mediterrani que s'ature a València. Des d'Andalusia o des d'algunes entitats catalanes, com FerrMed, la fita és arribar a Algesires.

L'objectiu hauria de ser la prioritització, evidentment, del corredor mediterrani, però amb uns mínims indiscutibles. Per motius econòmics i demogràfics, la connexió de gran velocitat per a mercaderies ha de connectar la frontera francesa amb Alacant. Quan, els anys 70, el Banc Mundial va assenyalar com a via estratègica fonamental per a l'economia l'autopista AP7 va posar el límit imprescindible a la ciutat d'Alacant. I finançà aquesta via perquè tots els seus informes dibuixaven que l'àrea mediterrània fins a aquesta ciutat tenia una comprovada empenta empresarial que necessitava una via que permetera l'eixida dels seus productes. Els anys han demostrat que aquella decisió era encertada. S'ha pagat el peatge que corresponia i tot l'estat espanyol n'ha obtingut rendiments. La lliçó és clara.

Als nostres lectors

La Història en majúscules oblidava sovint la importància de les petites coses, dels costums socials, dels protagonistes corals. Del naixement del nacionalisme català, en sabem els grans noms, els moviments culturals. Fins i tot la importància de l'excursionisme en l'extensió d'aquest moviment durant la Renaixença. Però aquesta setmana el periodista Lluís Bonada ens descobreix un factor clau –i inèdit, fins ara– en aquest protagonisme de final del XIX i començament del XX: l'estiuieg. Aquest fenomen, en aquell moment privatiu de la burgesia –majoritàriament relacionada amb el tèxtil–, esten el catalanisme arreu. En són testimonis les publicacions que es feien als llocs d'estiuieg i, molt especialment, al més visitat: Sant Hilari Sacalm. Profitosa estiuada!

Àlex Milian